The Early Prophets - One Book, One Theme - class # 32 King David & BatSheva - a 'story' or a 'unit'? - Part Two Source sheet for TIM shiur by Menachem Leibtag/

Introduction

Our study of Sefer Shmuel thus far has focused on identifying unique thematic units, and then attributing them to specific Prophet- and afterward attempting to understand how each unit contributes to the Prophetic purpose of the entire book.

In today's class, we continue our study from last week, as we attempt to understand the thematic purpose of the famous story of David & BatSheva.

I. A review of the units we have identified thus far

And how they relate to the prophetic theme of the entire book

- Shmuel Aleph chapters 1->7 / Shmuel the Prophet & Judge
 Establishing Shmuel as a 'trusted' Prophet & his religious and educational reform
- Chapters 8-> 12 God agrees to a Monarchy (despite Shmuel's reservations
 The people's request a King/ & Shaul's two coronations
- Chapter 13 -> 14 Shaul's Kingdom

 Despite Shaul's military victory, Hashem promises to dethrone him.
- Chapters 15-16 The war with Amalek / & Shaul's punishment
- Chapters 17->31 The rise of David & the fall of Shaul
 A new unit, written by the Prophet Gad, David is the protagonist!

SHMUEL BET

- Chapters 1->4 The reign of Ish-boshet until his assassination [or basically, the fall of the short dynasty of Shaul / (navi Gad)]
- Chapters 5->8 David become King over all of Israel [navi Natan] [moves capital to Jerusalem, bring the Aron, & want to build Temple]
- Chapters 9->20 David's sin with Bat Sheva & its consequences [the TOPIC OF TODAY'S CLASS!!] the Navi Natan!

II. The 'bookends' of the two Natan units Note end of chapter 8

יד וַיָּשֵׂם בֵּאֵדוֹם נִצְבִים, בִּכָל-אֵדוֹם שָׁם נִצְבִים, ָוַיְהִי כָּל-אֱדוֹם, עֲבָדִים לְדָוִד; וַיּושַע יִהוָה אֵת-דָוד, בְּכל אֲשֶׁר הָלֶדְ.

14 And he put garrisons in Edom; throughout all Edom put he garrisons, and all the Edomites became servants to David. And the LORD gave victory to David whithersoever he went.

טו ויִמְלדְּ דָּוִד, עַל-כַּל-ישראל; ויהי דוד, עשה משפט וצדקה--לכל-עמו

15 And David reigned over all Israel; and David executed justice and righteousness unto all his people.

ָטזּ וִיוֹאָב בֵּן-צִרוּיָה, עַ**ל-הַצָּבָא**; ַניהושַפַט בַּן-אַחילוד, **מַזְכִּיר**.

16 And Joab the son of Zeruiah was over the host; and Jehoshaphat the son of Ahilud was recorder;

יז וצָדוֹק בּון-אַחִיטוּב וַאֲחִימֶלֶךְ בָּון-אֶבְיָתָר, ַבּ**הַנִּים**; ושַרַיַה, **סוּפֵּר**.

17 and Zadok the son of Ahitub, and Ahimelech the son of Abiathar, were priests; and Seraiah was scribe;

יָח וּבְנָיָהוּ, בֶּן-יְהוֹיָדָע, **וְהַכְּרֵתִי, וְהַפְּלֵתִי**; וּבְנֵי דָוד, כּהַנִים הַיוּ. {ס}

18 and Benaiah the son of Jehoiada was over the Cherethites and the Pelethites; and David's sons were chief ministers.

Concluding lines of chapter 20

ָכב וַתַּבוֹא הַאִשָּׁה אֱל-כַּל-הַעֲם בְּחַכְמֵתַהּ, וַיִּכְרָתוּ אֵת-ראש שֶבַע בֵּן-בַּכְרִי וַיַּשְלְכוּ אֵל-יוֹאָב, וַיִּתְקַע בַּשׁפַר, וַיַּפַצו מֵעַל-הַעִיר אִיש לְאַהָּלָיו; וְיוֹאָב שָב יִרוּשָׁלַם, אֵל-הַמֵּלֵדְ. {ס}

22 Then the woman went unto all the people in her wisdom. And they cut off the head of Sheba the son of Bichri, and threw it out to Joab. And he blew the horn, and they were dispersed from the city, every man to his tent. And Joab returned to Jerusalem unto the king. $\{S\}$

כג ויואַב, אֵל כַּל-הַצָּבָא ישראל; וּבָנָיָה, בֵּן-יָהוֹיָדָע, **עַל- הַכְּרֵתִי, וְעַל-הַפְּלֵתִי**.

23 Now Joab was over all the host of Israel; and Benaiah the son of Jehoiada was over the Cherethites and over the Pelethites;

כד ואדרם, על-המס; ויהושַפַט בֵּן-אַחילוד, **הַּמַּזְכִּיר**.

24 and Adoram was over the levy; and Jehoshaphat the son of Ahilud was the recorder;

כה ושיא (ושוַא), ספר; וצָדוֹק וְאֵבְיָתָר, **כֹּהַנִּים**.

25 and Sheva was scribe; and Zadok and Abiathar were priests;

 $\{\sigma\}$ בו ווֹגַם, עירָא הַיָּארי, הָיָה בהַן, לְּדָוֹד. σ בו ווֹגַם, עירָא הַיָּארי, הָיָה בהַן, לְדָוֹד. σ and Ira also the Jairite was chief minister unto David. σ

III. Topics within the unit - and their connection

- 9 David does "chessed" with M'fivoshet -son of Yonatan ben Shaul
- 10 A diplomatic incident in Rabbat Amon that leads to massive war with Amon
- 11 David's sin with Bat Sheva
- 12- Natan the Prophet challenges David's behavior [famous "mashal"] The baby dies, David marries Bat Sheva - and Shlomo is born
- 13 Amon & Tamar story [after that, Avshalom kills Amnon
- 14 Yoav's employs a woman from Tekoa to convince David to bring back Avshalom
- 15 Avshalom's rebellion
- 16 David flees Jerusalem while making key decisions
- 17 The two advisors to Avshalom Achitofel & Chushai and background to civil war
- 18 The war against Avshalom's army & Avshalom's death
- 19 David's return to Jerusalem & his political decisions
- 20 The rebellion for Sheva ben Bichri from the tribe of Binyamin

Note how chapter 21 begins a new topic that must have happened much earlier

אַנִים, שָׁנִים, אַתְרֵי שְׁנָה, וַיְבַקִשׁ דְּוִד, אֶת-בְּנֵי יְהְוָה; וֹרָבְקִשׁ דְּוִד, אֶת-בְּנֵי יְהְוָה; וֹרָבְקִשׁ דְּוִד, אֶת-בְּנֵי יְהְוָה; וֹרָבְקִשׁ דְּוֹד, אֶת-בְּנֵי יְהְוָה וֹרָל בִּיִּלְ וּוֹבְּקִשׁ בִּוֹן, וֹיִבְּקִשׁ בִּין בִּיּלְ וּוֹבְּקִשׁ בִּין בִּיִּלְ וּוֹבְּלִּיִּים, וֹרִים, בּיִּנְיִים, שִׁנִים, שִׁנִים, שִׁנִים, שִׁנִים, שִׁנְים, ביוֹנְיִנְיִם, ביוֹנְים, בּיִּנְים, שִׁנִים, שִׁנִים, שִׁנִים, שִׁנִים, שִׁנִים, שִׁנִים, שְׁנִים, ביוֹנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, שִׁנִים, בּיוֹנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנִים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִנְים, בּיִּנְים, בּיִים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בִּיּנְים, בִּיִּנְים, בִּיּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בִּיּנְים, בִּשְׁים בְּיוֹנְים, בִּיּנְים, בִּים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בִּיִּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בִּיִּים, בִּיּנְים, בִּיּנְים, בּיִּנְים, בּיִּנְים, בְּיִנְים, בְּיִנְים, בִּיּנְים, בִּיּנְים, בְּיִנְים, בְּיִנְים, בְּיִנְים, בְּינִים, בְּיִנְים, בְּינִים, בְּיִנְים, בְּיִּים, בְּיוֹנְים, בְּיִּים, בְּיוֹנְים, בְּיִּים, בְּיוֹנְים, בְּיִנְים, בְּיוֹנְים, בְּיִּנְים, בְּיִנְים, בְּיִּנְים, בְּיוֹנְים, בְּיִּנְים, בְּיִים, בְּיוֹנְים, בְּיִּנְים, בְּיוֹנְים, בְּינִים, בְּיוֹנְים, בְּינִים, בְּיוֹנְים, בְּינִים, בְּינִים, בְּיוֹנְים, בְּינִים, בְּינִים, בְּינִים, בְּינִים, בְּינִים, בְּיוֹנְים, בְּינִים, בְּינִים, בְּיוֹים, בְּינִים, בְּיוֹים, בְּיוֹים, בְּיוֹים, בְּים, בְּיוֹים, בְּינִים, בְּינִים, בְּיִים, בְּיים, בְּיים, בְּיים LORD said: 'It is for Saul, and for his bloody house, because he put to death the .הַדָּמִים, עַל אֲשֶׁר-הָמִית, אֵת-הַגְּבענִים Gibeonites.'

IV. Did King David sin? Shmuel bet chapter 12

, וַיָּבאׁ אֵלָיו, אַל-דָּוָד; וַיָּבאׁ אֵל-וָרָ; אַמּר-נָתָן, אֶל-דָּוָד; וַיָּבאׁ אֵלָיו, And the LORD sent Nathan unto David. And יביי נייל אָנְשִׁים הָיוּ בְּעִיר אֶחָת, אֶחָד אוני אָנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אֶחָת, אֶחָד אוני אַנָשִׁים הָיוּ בְּעִיר אֶחָת, אֶחָד אוני אַנְשִׁים הָיוּ בְּעִיר אֶחָת, אֶחָד שׁר בּיִיבּין יִיוּיִוּ בְּיִבּוּ יִיבִּי נִייֹּל יִיִּי וּיִייִּר יִיִּי בִּיִי נִייִּל יִיִּי וּיִייִּר אָחָת, אֶחָד שׁר בּיִנְּיוּ הְיוּ בְּעִיר אֶחָת, אֶחָד שׁר בּיִנְיִּוּ הְיוּ בְּעִיר אֶחָת, אֶחָד שׁר בּיִנְיִּוּ הְיוּ בְּעִיר אֶחָת, אֶחָד שׁר בּיִנִּין יִיִּיִּי בְּיִיִּיוּ הְיוּ בְּעִיר אֶחָת, אֶחָד יִיִּייִי בִּיִּייִ יִּיִי בְּיִּיִּי יִיִּיְי עַשִּיר, ואַחָד רָאש.

other poor.

. לְעָשִׁיר, הָיָה צאׁן וּבָקְר--הַרְבֵּה מְאֹד. The rich man had exceeding many flocks and herds;

ג וַלָרָשׁ אֵין-כּל, כִּי אִם-כִּבִשָּׁה אַחַת קְטַנָּה ; אַשֶּׁר קָנָה, וַיִּחַיֶּה, וַתִּגְדַּל עִמּוֹ וְעִם-בָּנַיוֹ יַחְדָּוֹ it grew up together with him, and with his מִפָּתוֹ תאכַל ומִכּסוֹ תִשְׁתֵּה, וּבְחֵיקוֹ תִשְׁכַב, ותהי-לו, כבת.

3 but the poor man had nothing save one little ewe lamb, which he had bought and reared; and children; it did eat of his own morsel, and drank of his own cup, and lay in his bosom, and was unto him as a daughter.

בא הֵלֶך, לִאִישׁ הֶעְשִׁיר, וַיַּחְמֹל לְקַחַת 4 And there came a traveller unto the rich man, ָמָצאנו וּמִבְּקָרוֹ, לַעֲשׁוֹת לַאֹרֶחַ הַבַּא-לוֹ ; וַיִּקָח, את-כבשת האיש הראש, וַיַּעֲשֵׂהָ, לַאִישׁ הַבַּא אֱלַיו.

and he spared to take of his own flock and of his own herd, to dress for the wayfaring man that was come unto him, but took the poor man's lamb, and dressed it for the man that was come to

, אָל-נְתָן, אָל-נְתָן; נּיֹאמֶר, אָל-נְתָן זְיִר בָּאִישׁ, מְאֹד ; וַיּאֹמֶר, אֶל-נְתָן, זְיִל-נְתָן, זְיִל-נְתָן, זְיִל-נְתָן, זְיִלּאַנְתוּ, מַאַר זּיִניּאמֶר, אֶל-נְתָן, זְיִלּאַנְתוּ, אָל-נְתָן, אָל-נְתָן, אַל-נְתָן, אָל-נְתָן, אַל-נְתָן, אַל-נִתְן, אַל-נְתָן, אַל-נִתְן, אַל-נְתָן, אַל-נְתָן, אַל-נְתָן, אַל-נִתְן, אַל-נְתָן, אַל-נְתָן, אַל-נְתָן, אַל-נִתְן, אַל-נִתְן, אַל-נִתְן, אַל-נְתָן, אַל-נְתָן, אַל-נְתָן, אַל-נְתָן, אַל-נְתָן, אַל-נִתְן, אַל-נְתָן, אַל-נִתְן, אַל-נִתְן, אַל-נְתָן, אַל-נִתְן, אַלּילי, אַל-נְתָן, אַלּילי, אַל-נִתְן, אַלּילי, אַל-נִתְן, אַלּילי, אַל-נִתְן, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַל-נְתָּן, אַלּילי, אַלּילי, אַל-נִתְן, אַלּילי, אַל-נְתָן, אַלּילי, אַל-נְתָן, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אָלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אָלילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּילי, אָלילי, אָלילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּלילי, אַלּילי, אַלּילי, אַלּלילי, אַלּלילי, אַלּלילי, אַלּלילי, אַלּלילי, אַלּלילי, אַלּלילי, אָלילילי, אַלּלילי, אַלּלילי, אָלילילי, אָלילילי, אָלילילי, אַלּלילי, אַלּלילי, אַלילילי, אָלילילי, אָלילילי, אַלּלילי, אַלילילי, אַלילי, אַלילילי, אַלילילי, אַלילילי, אַלילילי, אַלילילי, אַילילי, אַילילי, אַלילילי, אַלילילי, אַלילילי, אַלילילי, אַלילילי, אַלילילי ַחַי-יִהוַה, **כִּי בֶּן-מֵוֶת הַאִּישׁ הַעשֵּה זֹאת**.

man; and he said to Nathan: 'As the LORD liveth, the man that hath done this deserveth to die;

ן אָשֶר הַכּבְשָה, יְשַׁלֵם אַרְבַּעְתָּים: עֵקֶב, אֲשֶׁר 6 and he shall restore the lamb fourfold, because he had no ת הומ יוני הוא מער הַדָּבָר הַזָּה, וְעַל, אֲשֶׁר לֹא-חָמָל. pity (s)

he did this thing, and because he had no

ז וַיּאמֶר נַתַן אֶל-דַּוָד, **אַתַּה הַאִּישׁ;** {ס} ּלְמֵלֶךְ עַל-יִשְׁרָאֵל, וְאָנֹכִי הִצֵּלְתִּיךָ, מִיַּד שַאוּל.

ת ואַתּנַה לָדָּ אֵת-בֵּית אַדנִידָּ, וְאֵת-נְשֵׁי אַדנִידְּ ַבְּחֶיקֶדְּ, וַאֶתְּנַה לִדְּ, אֱת-בֵּית יִשְׂרָאֵל וִיהוּדַה ; וֹאָם-מִעַט--וִאֹסְפַה לִּדְּ, כַּהַנַּה וְכַהַנַּה.

ט מדוע בּזִית אַת-דָּבַר יָהוָה, לַעֲשׁוֹת הַרַע בעינו (בַּעֵינֵי), אַת אוּרַיַּה הַחָתִּי הַכַּיתַ בַחֵרָב, וָאֵת-אִשְׁתּוֹ לָקַחָתָּ לָּדְּ לָאִשָּׁה; **וָאֹתוֹ הַרַגְּתַּ**, בחרב בני עמון.

וְעַתַּה, לא-תַסור חֵרֶב מִבֶּיתְדְ--עַד-עולַם: עֶקֶב, כִּי בְזִתָנִי, וַתִּקַח אֶת-אֵשֶׁת אוּרְיָּה הַחִתִּי, להיות לד לאשה. {ס}

יא פֿה אָמֵר יִהוָה, הִנְנִי מֵקִים עְלֶידְּ רְעָה Thus saith the LORD: Behold, I will raise up will take thy wives before thine eyes, and give מָבֵּיתֵדּ, וְלַקַחְתִּי אֵת-נַשֵּידָּ לְעִינֵידְּ, וְנַתַתִּי ַלָרַעִידְּ ; וְשַׁכַב עִם-נַשִּידְ, לְעֵינֵי הַשֵּׁמֵשׁ הַזּאת.

יב כִּי אַתָּה, עָשִיתָ בַּסְּתֶר; וַאֲנִי, אֶעֱשֶׂה אֶת־ ¹² For thou didst it secretly; but I will do this ָהַדְּבָּר הַצָּה, נָגֶד כָּל-יִשְׂרָאֵל, וְנָגֶד הַשְּׁמֶשׁ.

(ס) אמי ליהוָה; אל-נָתָן, <mark>חְטָאתִי לַיהוָה; 13 And David said unto Nathan: 'I have sinned אמר דָּיִד אֵל-נָתָן, חְטָאתִי לַיהוָה; וווי אַ 13 And David said unto Nathan said </mark> גם-יהוה העביר חטאתד--לא תמות.

7 And Nathan said to David: 'Thou art the man. {S} Thus saith the LORD, the God of delivered thee out of the hand of Saul;

8 and I gave thee thy master's house, and thy master's wives into thy bosom, and gave thee the house of Israel and of Judah; and if that were too little, then would I add unto thee so much more.

9 Wherefore hast thou despised the word of the LORD, to do that which is evil in My sight? Uriah the Hittite thou hast smitten with the sword, and his wife thou hast taken to be thy wife, and him thou hast slain with the sword of the children of Ammon.

10 Now therefore, the sword shall never depart from thy house; because thou hast despised Me, and hast taken the wife of Uriah the Hittite to be thy wife. {S}

evil against thee out of thine own house, and I them unto thy neighbour, and he shall lie with thy wives in the sight of this sun.

thing before all Israel, and before the sun. (S)

against the LORD.' {S} And Nathan said unto ביאמר נתן אל-דוד, David: 'The LORD also hath put away thy sin; thou shalt not die.

Famous discussion in Talmud - Shabbat 56a

אַמַר רַבִּי שִׁמוּאֵל בַּר נַחָמָנִי אָמַר רַבִּי יוֹנָתָן:

בָּל הָאוֹמֵר דָּוָד חָטָא אֵינוֹ אֵלָא טוֹעֵה,

ישַבָּאָמַר: "וַיָּהִי דַּוָד לְכַל דְּרַכַיו מַשְׂכִּיל וַה' עִמּוֹ וְגוֹי".

אָפִשַר חֶטָא בַּא לִיַדוֹ וּשָׁכִינַה עָמוֹ?!

– אֶלָא מָה אֲנִי מְקַיֵּים ״מַדּוּעַ בָּזִיתָ אֶת דְבַר ה׳ לַעֲשׂוֹת הָרַע״ שביקש לעשות ולא עשה.

אָמַר רַב: רַבִּי דְאָתֵי מִדָּוָד מִהַפֶּךְ וְדָרֵישׁ בִּזְכוּתֵיהּ דְּדַוָד...

Tehillim 51

- . לְּמָנֵצֵחַ, מִזְמוֹר לְדָוִד For the Leader. A Psalm of David;
- ב בְּבוֹא-אֵלָיו, נָתָן הַנָּבִיא-- פַּאֲשֶׁר-בָּא, בּוֹא-אֵלָיו, נָתָן הַנָּבִיא-- פַּאֲשֶׁר-בָּא, after he had gone in to Bath-sheba. אֵל-בַּת-שַׁבַע.
 - קרב רַחֲמֶיּדְ, יְבֶּנִי אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּדְ; פְּרב רַחֲמֶיּדְ, אֱלֹהִים כְּחַסְדֶּדְ; יְבֶּרִי אֱלֹהִים בְּחַסְדֶּדְ; יְבָּרב רַחֲמֶיּדְ, זוא מו 3 Be gracious unto me, O God, according to Thy mercy; according to the multitude of Thy compassions blot out my transgressions.
 - ; הרבה (הֶרֶב), כַּבְּסֵנִי מֵעֲוֹנִי 4 Wash me thoroughly from mine iniquity, and cleanse me from my sin.

 - ּ לְבְּדְּדָּר, חְטָאתִי, וְהָרַע בְּעֵינֶידְּ, הֹטָאתִי, וְהָרַע בְּעֵינֶידְּ, הֹטָאתִי, וְהָרַע בְּעֵינֶידְּ, and done that which is evil in Thy sight; {N} that Thou mayest be justified when Thou speakest, and be in the right when Thou judgest.
 - י הְבְחַטְא, יֶחֱמַתְנִי; וּבְחֵטְא, יֶחֱמַתְנִי; הּבְּעווֹן חוֹלֶלְתִּי; הּבְחַטְא, יֶחֱמַתְנִי ז הוֹ הֹיִם אמי.
 - (וְבְּטְתִם, וּבְּטְתוֹת; וּבְּטְתוֹת; הַבְּצְתָּ בַּטֵּחוֹת; הוּדְיעֵנִי. וּבְּטְתוֹת; הוּדִיעֵנִי. וּבְּטְתִם, make me, therefore, to know wisdom in mine inmost heart.
 - קבּבְּטֵנִי, פְּעַבְּהָנִי בְאֵזוֹב וְאֶטְהָר; פְּעַבְּהַנִי, Purge me with hyssop, and I shall be clean; wash me, and I shall be whiter than snow.
 - , פּגַלְנָה, ישָׁשׁוֹן וְשִּׁמְחָה; תַּשְּׁמִיעֵנִי, שָׁשׁוֹן וְשִּׁמְחָה; תַּגְלְנָה, ישָׁמוֹן וְשִּׁמְחָה; תַּגַלְנָה, ישׁוֹן וְשִּמְחָה; תַּגַלְנָה, ישׁוֹן וְשִּׁמְחָה; תַּגַלְנָה, ישׁוֹן וְשִּׁמְחָה; תַּגַּלְנָה, ישׁוֹן וְשִּׁמְחָה; תַּנָּה, ישׁוֹן וְשִּׁמְחָה; תַּגַּלְנָה, ישׁוֹן וְשִּׁמְחָה; תַּגַּלְנָה, ישׁוֹן וְשִׁמְחָה; תַּנְּבְּתָּה, ישׁוֹן וְשִׁמְחָה; תַּנְּבְּתָּה, ישׁוֹן וְשִׁמְחָה; ישׁוֹן וְשִׁמְּחָה; ישׁוֹן וְשִׁמְחָה; ישׁוֹן וְשִׁמְחָה; ישׁוֹן וְשִׁמְחָה; ישׁוֹן וְשִׁמְחָה; ישׁוֹן וְשִׁמְחָה; ישְׁנָה, ישׁוֹן וְשִׁמְּחָה; ישְׁנִּיּיִים, ישׁוֹן וְשִׁמְחָה; ישְׁנִים, ישׁוֹן וְשִׁמְחָה, ישׁוֹן וְשִׁמְחָה, ישׁוֹן וְשִׁמְחָה, ישׁוֹּן וְשִׁיְּתָּה, ישְׁיּבְּתְוֹן וְשִׁתְּהָּה, ישׁוֹן וְיִיּבְּתָּה, ישְׁיִּים, ישׁוֹן וְיִיּבְּתְּהָּה, ישְׁיִּים, ישׁוֹן וְישִׁיְּתָּה, ישְׁיִים, ישְׁיִּים, ישְׁיִים, ישְׁיִים, ישְׁיִּים, ישׁוֹן וּשְׁתְּיִים, ישׁוֹן וְשִׁיְּתָּה, ישׁוֹן וְשִׁיְּבְּתְּיִים, ישׁוֹן וְשִׁיּבְּתָּה, ישׁוֹן וְיִיּבְּתָּה, ישׁיּים, ישׁיִּים, ישׁיּים, ישׁיּים, ישׁיּים, ישְׁיִּים, ישׁיּים, ישׁיּים, ישׁיִים, ישׁיִּים, ישׁיּים, ישׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישׁיּים, ישׁיִּים, ישְׁיִּים, ישׁיּים, ישְׁיִים, ישׁיִּים, ישְׁיִים, ישְׁיּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיּים, ישְׁיִים, ישְׁיִים, ישְׁיּים, ישְׁיּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִים, ישְׁיּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִים, ישְׁיִים, ישְׁיִּים, ישְׁיִים, ישְׁיּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיִּים, ישְׁיּים, ישְׁיִים, ישְׁיִים, ישְׁיִּים, ישְׁיִים, ישְּיִּים, ישְּיִים,
 - - יב לַב טָהור, בְּרָא-לי אֱלהים; ¹² Create me a clean heart, O God; and renew a stedfast spirit within me.
- , וְרוּחַ קַּדְשְׁדּ, אַל-תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶידּ; וְרוּחַ קַּדְשְׁדּ, אַל-תַּשְׁלִיכֵנִי מִלְּפָנֶידּ; וְרוּחַ קַּדְשְׁדּ, וֹרוּחַ קַּדְשְׁדּ, and take not Thy holy spirit from me.
- ידיבָה לִי, שְשוֹן יִשְעֶּך; וְרוּחַ נְדִיבָה לִי, שְשוֹן יִשְעֶך; וְרוּחַ נְדִיבָה מוd let a willing spirit uphold me. תְּסְמֵבֵנִי.
 - ; אַלְמְּדָה פּשְעִים דְּרָכֵּיף; Then will I teach transgressors Thy ways; and sinners shall return unto Thee.

וָחַטַּאִים, אֱלֵיךְ יַשובוּ.

טז הצילני מדמים, אלהים-ָאַלֹהֵי תִשׁוּעָתִי :תַּרַנֵּן לְשׁוֹנִי, צִדְקָתֶךּ.

16 Deliver me from bloodguiltiness, O God, Thou God of my salvation; $\{N\}$ so shall my tongue sing aloud of Thy righteousness.

ופי, יגיד תהלתד.

17 O Lord, open Thou my lips; and my mouth shall declare Thy praise.

עולה, לא תרצה.

; פי, לא-תַחָפּץ זֶבַח וְאֶתֵּנָה י 18 For Thou delightest not in sacrifice, else would I give it; Thou hast no pleasure in burnt-offering.

: יט זבחי אלהים, רוח נשברה 19 The sacrifices of God are a broken לֵב-נִשְׁבָּר וְנִדְכֶּה-- אֱלֹהִים, לֹא תִבְזֵה.

spirit; {N} a broken and a contrite heart, O God, Thou wilt not despise.

ב הַיטִיבַה בָרָצוֹנָדָּ, אֱת-צִיּוֹן; תִּבָנָה, חומות ירושַלַם.

20 Do good in Thy favour unto Zion; build Thou the walls of Jerusalem.

כא אָז תַּחְפּץ זִבְחֵי-צֶדֶק, עוֹלָה וְכָלִיל;

21 Then wilt Thou delight in the sacrifices of upon Thine altar.

V. David's passivity leading to Avshalom's rebellion Chapter 15

, וַיָּהִי, מֱאַחֵרֵי כֵּן, וַיַּעֵשׁ לוֹ אַבְשָּׁלוֹם, מֵרְכָּבָה וְסֵסִים וַחַמַשִּׁים אַישׁ, רַצִים לְפַנֵיו.

1 And it came to pass after this, that Absalom prepared him a chariot and horses, and fifty men to run before him.

ב וָהָשָׁכִּים, אַבָּשַׁלוֹם, וָעֲמֵד, עַל-יַד דָּרֶדְ הַשַּׁעַר; וַיְהִי כַּל-ָהָאִישׁ אֲשֶׁר-יִהְיֵה-לּוֹ-רִיב לַבוֹא אֱל-הַמֶּלֶדְּ לַמְשָׁפֵּט, ָוַיִּקרָא אַבִּשָּׁלוֹם אֵלָיו וַיּאמֶר אֵי-מְזֶּה עִיר אַתָּה, וַיּאמֶר, מַאַחַד שָבְטִי-יִשְׂרָאֵל עַבְדָּדָּ.

2 And Absalom used to rise up early, and stand beside the way of the gate; and it was so, that when any man had a suit which should come to the king for judgment, then Absalom called unto him, and said: 'Of what city art thou?' And he said: 'Thy servant is of one of the tribes of

; וַיּאֹמֶר אֵלָיו אַבְשָׁלוֹם, רְאֵה דְבָרֶידְּ טוֹבִים וּנְכֹחִים ושמע אין-לד, מאת המלד.

3 And Absalom said unto him: 'See, thy matters are good and right; but there is no man deputed of the king to hear thee.

ד וַיאמר, אַבְשַלוֹם, מִי-יִשְמֵנִי שׁפֵט, בַּאַרֵץ; וַעַלַי, יַבוֹא ַבַּל-אַישׁ אַשֶּׁר-יִהְיָה-לּוֹ-רִיב וּמִשְׁפַּט--וַהְצְדַּקְתִּיוֹ.

4 Absalom said moreover: 'Oh that I were made judge in the land, that every man who hath any suit or cause might come unto me, and I would do him justice!

ּהֹ וָהָיָה, בְּקַרֶב-אִישׁ, לִהְשִׁתַּחֵוֹת, לוֹ ; וְשָׁלַח אֵת-יָדוֹ וַהַחַזִּיק לוֹ, וְנַשַׁק לוֹ.

5 And it was so, that when any man came nigh to prostrate himself before him, he put forth his hand, and took hold of him, and kissed him.

וּ וַיַּעשׁ אַבִשַלוֹם כַּדַבַר הַגַּה, לְכַל-יִשְׁרָאֵל, אַשֶּׁר-יַבאוּ וּ ישָרַב, אַבְשָׁלוֹם, אֶת-לֵב, אַבְשָׁלוֹם, אֶת-לֵב, אַבְשָׁלוֹם, אֶת-לֵב, אַנְשֵׁי so Absalom stole the hearts of the men of sale. $\{\mathbf{P}\}$

6 And on this manner did Absalom to all Israel that came to the king for judgment;

. בְּחֶבְרוֹן, בּחֶבְרוֹן, בּחְבִּרוֹן, בּחְבִּרוֹןן, בּחְבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹין, בְּבְּרוֹין, בְּבְּרוֹיןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹיןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹין, בְּבִּיְרְתִּיִילְיִין, בְּבְּרוֹין, בְּבִיּרְתִּיִילְיִין, בְּבְּרוֹין, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹין, בּבְּרוֹין, בּבְּרוֹין, בּבְּרוֹין, בּבְּרוֹיִילְיִין, בְּבְּרוֹין, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹן, בּבְּרוֹן, בּבְּרוֹן, בּבְּרוֹן, בּבְּרוֹין, בּבְיוֹן, בּבְּרוֹן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹין, בּבְּרוֹין, בּבְּרוֹיןן, בּבְיוֹין, בּבְּרוֹיןן, בּבְּרוֹןן, בּבְּרוֹיןן, בּבְּרוֹןן, בּבְיוֹין, בּבְּבְּרְרְיִילִיןּיִילְיוֹין, בּבְּרְיִילְיִילְיוֹן, בּבְּרְיִילִייִין, בּבְּבְּרְרִילִיוּיְיִילְיוֹיְיִילְיוֹן, בּבְּבְרְבְיִיּבְיְרְיִילִייִין, בְּבִּבְּרְרְיִילִייִיןּיְיִייִיּיִיןּיְיִייִילְיִיןּבְיּבְיִיְיִייִילְיִיןּיְיִייִיְיִיְיְיִייִיְיִיְיְי

- אָם־ נָדַר נָדַר עַבְדְּדָּ, בְּשִׁבְתִּי בִגְשׁוּר בַּאַרָם לֵאמֹר: אָם ישיב (יַשוב) יִשִּיבֶנִי יִהוָה יִרוּשַׁלַם, וְעַבַדְתִּי אֵת-יִהוָה.

ע וַיּאמֶר-לוֹ הַמֵּלֶדְ, לֵךְ בִּשָּׁלוֹם; וַיָּקָם, וַיֵּלֶדְ חֵבְרוֹנָה.

: וַיִּשְׁלַח אַבְשַׁלוֹם מִרַגִּלִים, בָּכָּל-שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר בָּשַּׁמְעֵכֶם, אֶת-קוֹל הַשֹּבַר,

ואמרתם, מלד אבשלום בחברון.

יא ואת-אַבשלום, הַלכוּ מַאתַים אִישׁ מִירוּשַלַם, קַרְאִים, וָהֹלְכִים לְתִמֵּם; וָלֹא יַדְעוּ, כַּל-דַבַּר.

יב וישלח אַבשלום אַת-אַחיתפַל הַגִּילנִי יועץ דַּוִד, ָמֶעִירוֹ מִגְּלֹה, בְּזָבְחוֹ, אֱת-הַזְּבַחִים ; וַיִּהִי הַקֶּשֶׁר אַמִּץ, וָהַעָם הוֹלֶדְּ וַרָב אֵת-אַבִּשַׁלוֹם.

יג וַיַּבא, הַפַּגִּיד, אֵל-דַּוָד, לֵאמר: הַיַה לֶב-אִישׁ יִשְׂרָאֵל, אחרי אבשלום.

יד ויאמר דוד לכל-עבדיו אשר-אתו בירושלם, קומו **יד** וְנָבַרַחַה--כִּי לֹא-תָהְיֵה-לַנוּ פָלֵיטָה, מִפְּנֵי אַבְשַלם; מַהַרוּ לָלֶכֶת, פֵּן-יִמַהֵר וִהִשִּׁגָנוּ וְהִדִּיחַ עָלֵינוּ אֵת-הָרָעָה, וְהִכָּה העַיר, לְפִי-חַרֵב.

טו וַיּאמְרוּ עַבְדֵי-הַמֶּלֶךְ, אֶל-הַמֶּלֶךְ: כְּכֹל אֲשֶׁר-יִבְחַר אַדנִי הַמֵּלֵדְ, הִנֵּה עַבָּדֶידְ.

טז וַיַּצֵא הַמֶּלֶדְ וְכָל-בֵּיתוֹ, בְּרַגְלָיו ; וַיַּצֵוֹב הַמֵּלֵדְ, אֵת עשר נשים פּלגשים--לשמר הבּית.

יז וַיַּצֵא הַמֵּלֵדְ וִכָּל-הָעָם, בְּרַגְלָיו; וַיַּעַמְדוּ, בֵּית הַמֶּרְחָק.

יח וְכַל-אַבַדֵיו עֹבָרִים עַל-יַדוֹ, וְכַל-הַכָּרֵתִי וְכַל-הַפְּלֵתִי; וְכַל-הַגָּתִּים שָשׁ-מֶאוֹת אִישׁ, אֲשֶׁר-בַּאוֹ בְרַגְלוֹ מִגַּת, עֹבְרִים, עַל-פְּנֵי

יט וַיּאמֶר הַמֵּלֶךְ אֵל-אִתַּי הַגִּתִּי, לָמָה תֵלֶךְ גַם-אַתָּה אִתָּנוּ; שוּב י**ִט** ושב עם-המלד כי-נכרי אתה, וגם-גלה אתה למקומד.

ב תַּמוֹל בּוֹאֵדְ, וְהַיּוֹם אנועך (אֲנִיעֵדְ) עִמָּנוּ לָלֶכֶת, וַאֲנִי הוֹלֶדְ, עַל אַשֶּׁר-אַנִי הוֹלֵדְ ; שוּב וְהָשֵׁב אֵת-אַחֵידְ עִפְּדְ, חֵסֶד וַאֱמֶת.

בא וַיַּעַן אָתַּי אֵת-הַמֶּלֶדְ, וַיֹּאמַר: חֵי-יִהוַה, וְחֵי אֲדֹנִי הַמֶּלֶדְ, כִּי אם () בִּמְקוֹם אֲשֶׁר יִהְיֶה-שָּׁם אֲדֹנִי הַמֶּלֶדְ אִם-לְמָוֶת אִם-לחיים, כִּי-שָם יִהְיֵה עַבְדֵּךְ.

8 For thy servant vowed a vow while I abode at Geshur in Aram, saying: If the LORD shall indeed bring me back to Jerusalem, then I will serve the LORD.

9 And the king said unto him: 'Go in peace.' So he arose, and went to Hebron.

10 But Absalom sent spies throughout all the tribes of Israel, saying: 'As soon as ye hear the sound of the horn, then ve shall say: Absalom is king in Hebron.

11 And with Absalom went two hundred men out of Jerusalem, that were invited, and went in their simplicity; and they knew not any thing.

12 And Absalom sent for Ahithophel the Gilonite, David's counsellor, from his city, even from Giloh, while he offered the sacrifices. And the conspiracy was strong; for the people increased continually with Absalom.

13 And there came a messenger to David, saying: 'The hearts of the men of Israel are after Absalom.

14 And David said unto all his servants that were with him at Jerusalem: 'Arise, and let us flee; for else none of us shall escape from Absalom; make speed to depart, lest he overtake us quickly, and bring down evil upon us, and smite the city with the edge of the sword.

15 And the king's servants said unto the king: 'Behold, thy servants are ready to do whatsoever my lord the king shall choose.

16 And the king went forth, and all his household after him. And the king left ten women, that were concubines, to keep the

17 And the king went forth, and all the people after him; and they tarried in Bethmerhak.

18 And all his servants passed on beside him; and all the Cherethites, and all the Pelethites, and all the Gittites, six hundred men that came after him from Gath, passed on before the king. $\{S\}$

19 Then said the king to Ittai the Gittite:
'Wherefore goest thou also with us? return, and abide with the king; for thou art a foreigner, and also an exile from thine own place.

20 Whereas thou camest but yesterday, should I this day make thee go up and down with us, seeing I go whither I may! return thou, and take back thy brethren with thee in kindness and

21 And Ittai answered the king, and said: 'As the LORD liveth, and as my lord the king liveth, surely in what place my lord the king shall be, whether for death or for life, even there also will thy servant be.

־ב וַיּאָמֵר הָנִד אָל־אִתַּי, לֵךְ וַאֲבֹר אָתַי הַגּּתִּי, וְכַּל־ 22 And David said to Ittai: 'Go and pass over' And Ittai the Gittite passed over and all his men, and all the little ones that

כג וְכָל-הָאָרֶץ, בּוֹכִים קוֹל נָדוֹל, וְכָל-הָעָם, עֹבְרִים ; וְהַמֶּלֶדְ, עבר בְּנַחַל קֹדְרוֹן, וְכַל-הַעָם עבְרִים, עַל-פְּנֵי-דֶרֶךְ אֶת-הַמְּדְבַּר.

כד וָהַנָּה גַם-צַדוֹק וָכַל-הַלָוִים אַתּוֹ<mark>, נשָאִים אַת-אַרוֹן</mark> ַבְּרִית הָאֱלֹהִים, וַיַּצְקוּ אֶת-אֲרוּן הָאֱלֹהִים, וַיַּעַל אֶבִיָתַר--עַד-תּם כַּל-הַעַם, לַעֲבור מִן-הַעִיר. {ס

כה וַיּאמֶר הַמֶּלֶדְ לָצַדוֹק, <mark>הַשֶּׁב אֶת-אַרוֹן הָאֵלהִים</mark> העיר: אם-אמצא חן, בעיני יהוה--והשבני, והראני אתו ואת-נוהו.

כו ואם כה יאמר, לא חפצתי בַּד: הנְנִי--יַעֲשֵה-לִי, {ס} באשר טוב בעיניו

בז וַיּאמֶר הַמֶּלֶדְ, אֵל-צַדוֹק הַכֹּהֶן, הַרוֹאָה אַתַּה, שִׁבַּה ָהָאָיר בִּשָּׁלוֹם ; וַאֲחִימַעֵץ בִּנְדְּ וִיהוֹנָתָן בֶּן-אֶבְיָתָר, שְנֵי בַנִיכֵם--אִתִּכֶם.

כח רְאוּ אָנֹכִי מִתְמַהָּמֶהַּ, בעברות (בְּעַרְבוֹת) הַמִּדְבָּר--עַד בוא דבר מעמכם, להגיד לי.

> ָּבָ**ט** וַיָּשֶׁב צָדוֹק וְאֶבְיָתָר אֶת-אֲרוֹן הָאֱלֹהִים, יְרוּשָׁלָם; וַיַּשבוּ, שם.

הֹלֵדְ יָחֵף; וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-אִתּוֹ, חָפּוּ אִישׁ ראשוֹ, ועָלוּ עַלֹה, ובכה.

לא וְדַוְד הָגִּיד לֶאמֹר, אֲחִיתֹפֶל בַּקֹשִׁרִים עִם-אַבְשַׁלוֹם; וַיּאמֶר דַּוִד, סַכֵּל-נַא אֶת-עַצַת אֶחִיתפֵל יְהוָה.

לב וַיְהִי דָוִד בָּא עַד-הָראשׁ, אֲשֶׁר-יִשְׁתַּחֲוֶה שָׁם לֵאלֹהִים ; וְהִנֵּה לָקָרָאתוֹ, חוּשֵׁי הַאַרְכִּי, קַרוּעַ כַּתַּנְתּוֹ, וַאֲדַמַה עַל-ראשוֹ.

. לג וַיּאמֶר לוֹ, דָּוִד: אָם עָבַרָתָּ אָתִּי, וְהָיִתָּ עָלַי לְמַשָּׁא

לד ואם-הַעִיר תַּשׁוּב, וְאַמַרְתַּ לְאַבְשַׁלוֹם עַבְדָּדְ אֲנִי הַמֶּלֶדְ אֶהְיֶה--עֶבֶד אָבִידְ וַאֲנִי מֵאָז, וְעַתָּה וַאֲנִי עַבְדֶּדְּ; וְהַפַּרְתָּה לִי, אֵת עֲצַת אֲחִיתֹפֶל.

לה וַהֲלוֹא עִמְּדְּ שָׁם, צָדוֹק וְאֶבְיָתָר הַכֹּהֲנִים ; וְהָיָה, כָּל-הַדְּבָר ָאֲשֶׁר הִשְּׁמֵע מִבֵּית הַמֶּלֶדְ--תַּגִּיד, לְצָדוֹק וּלְאֶבְיָתָר הַכּּהְנִים.

לו הָנֵּה-שָׁם עִמָּם, שָׁנֵי בָנֵיהֶם--אֲחִימַעַץ לָצָדוֹק, וִיהוֹנָתָן ַלָאֶבְיַתַר; וּשְׁלַחְתֵּם בְּיַדַם אֶלַי, כַּל-דָבַר אֲשֶׁר תִּשְׁמַעוּ.

over. And Ittai the Gittite passed over, were with him.

23 And all the country wept with a loud voice, as all the people passed over; and as the king passed over the brook Kidron, all the people passed over, toward the way of the wilderness.

24 And, lo, Zadok also came, and all the Levites with him, bearing the ark of the covenant of God; and they set down the ark of God--but Abiathar went up--until all the people had done passing out of the city. $\{\tilde{\mathbf{S}}\}$

25 And the king said unto Zadok: 'Carry back the ark of God into the city; if I shall find favour in the eyes of the LORD, He will bring me back, and show me both it, and His habitation;

26 but if He say thus: I have no delight in thee; behold, here am I, let Him do to me as seemeth good unto Him.' {S}

27 The king said also unto Zadok the priest: 'Seest thou? return into the city in peace, and your two sons with you, Ahimaaz thy son, and Jonathan the son of

28 See, I will tarry in the plains of the wilderness, until there come word from you to announce unto me.'

29 Zadok therefore and Abiathar carried the ark of God back to Jerusalem; and they abode there.

he had his head covered, and went barefoot; and all the people that were with him covered every man his head, and they went up, weeping as they went up.

31 And one told David, saying: 'Ahithophel is among the conspirators with Absalom. And David said: 'O LORD, I pray Thee, turn the counsel of Ahithophel into foolishness.

32 And it came to pass, that when David was come to the top of the ascent, where God was wont to be worshipped, behold, Hushai the Archite came to meet him with his coat rent, and earth upon his head.

33 And David said unto him: 'If thou passest on with me, then thou wilt be a burden unto Me;

34 but if thou return to the city, and say unto Absalom: I will be thy servant, O king; as I have been thy father's servant in time past, so will I now be thy servant; then wilt thou defeat for me the counsel of Ahithophel.

35 And hast thou not there with thee Zadok and Abiathar the priests? therefore it shall be, that what thing soever thou shalt hear out of the king's house, thou shalt tell it to Zadok and Abiathar the priests.

36 Behold, they have there with them their two sons, Ahimaaz Zadok's son, and Jonathan Abiathar's son; and by them ye shall send unto me every thing that ye shall hear.